

העולם הזה

העורך הראשי:
מורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כחו

עורך משנה:
רוכ איתו

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה כרדיון, שייט נלור, ליני נליני, רינד הורוביץ, רותי רוד, אברהם חרסון, עמאלה מצויה, אלכס סמס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

העתה הנקרא ביותר במדינה

21 יולי '79

אני מוצא את עצמי כרגע במצב בלתי נעים. מישור יכול לחשוב שאני שקרן. בשבוע שעבר ציינתי, בהערה לכתבתו הראשונה של שליח המחותר העיראקי, כי "השמות האמיתיים (של חברי המחותרת ה"עיראקית) שמורים במערכת". כחנתי היתה שהמיסמכים בשליחות שמורים בידינו. אך לא התכוונתי לומר שהם נמצאים במשרדי המערכת עצמה.

נראה לי שמישהו הבין את דברי שלא כראוי, וקבל אותם כפשוטם רבה מדי. מישור זה שכל משהם כדי לערוך אצלנו חיפוש יסודי מאד. הם לא מצאו את ה"מיסמכים הנדרשים".

על כן עלי להתנצל בפניהם על הטריחה הרבה שגרמתי להם. במידה שאני אשם ב"איהבהנה" אבקש את סליחתם.

הפריצה שנערכה בליל-שבת במשרד ה"מערכת בתל-אביב היתה מוזרה ביותר. צלם המערכת אריה קרן, הראשון שהגיע ל"עבודה בשבת בבוקר ומצא תהויה ובהויה ב"חריב, הועיק את המשטרה וצילם למענה כמה תמונות המראות את פרטי המעשה. הפרטים המוזרים ביותר:

● הפריצה נערכה בליל-שבת, הלילה ה"יחיד בשבוע בו יש בטחון מוחלט שאיש מחברי המערכת לא יופיע פתאום במשרד. בידי הפורצים היה, כנראה, שכת של מפתח המשרד, דבר המעיד על אירגון והכנה מראש.

● הפורצים לא נגעו בשום דבר בעל ערך, לא במצלמות יקרות ולא במכונות כתיבה, אף לא בהמחאה בסך אלף ל"י שצמאו בקוהה שפרצו. הם פנו לחריזי "עורכים, והזניחו לגמרי את הדלת הסמוך בה — מחסן בו מאוחסנות סחורות יקרות.

● הפורצים ידעו את סידורי העבודה במשרד. הם לא פרצו את שולחן הכתיבה של ראש המינהלה, אך פרצו את כל שולחנות הכתיבה של חברי המערכת והסוסים בעניינים מדיניים. נערכו בהם חיפושים מדוי קדקים ביותר, נבדקו כל הניירות והתמונות.

מה היתה החיפוש? החיפוש? השערת היא שהפורצים חיפשו ניירות מסוימים מאד. הם רצו להחריב את המיסמכים הרשמיים ה"שקורים במשאומתן עם שליח המחותרת, ביניהם כתובים של ראש הממשלה, ראשי משרד החוץ ועוד. כי מיסמכים אלה יוכיחו לכל בר דעת שאמנם היתה זאת פרשה שני רשמה בדרג הגבוה ביותר, שהעסיקה את ראש הממשלה, שמילאה תיקים עבים ב"משרד החוץ ושהיתה על כן בחוקת הודמנות היסטורית ח"פ"עמית — שהוחמזה בזדון, מתוך שיקולים פסולים שעוד נעמד עליהם.

אילו נעלמו מיסמכים אלה, יכלו ראשי המוסדות האחרים לטעון כי היה זה רק ענין של מהיכף, חסר רקע רציני.

ברצוני להביא לידעת הנוגעים בדבר פרט אחד, שיחטוף לדעת הרבה טיחה ב"עתידי. לפני כמה שנים, אחרי שהחלה ש"רת מעשיה האלימות נגד מערכת זו ורא"שה, הונהגה אצלנו שורה של אמצעי-בטחון, שהם כיום בחוקת פקודות-קבע.

הוראות אלה אינן נוגעות רק לבטחונם ה"אישי של ראשי המערכת ולהבטחת מקורות האינפורמציה, אלא גם לנהל משרות מי-סמכים חשובים. הכלל הראשון הוא: העולם

מכתבים

ישראלים בוניה

קראנו בתמוז את מאמרם על הסטודנטים הישראליים בוניה (העולם הזה 1085) הנוטה לתאר את העובדות בצורה בלתי-נכונה. התיאור אחרת הסטודנטים היהודיים באוסטרית, התיאור כולל את כל הסטודנטים בני הארץ ובני הוולג'ה, דואנת גם לאינטרסים של הסטודנטים הישראליים בוניה. בעיית הסטודנטים הישראליים היא בעיה לא רק לגבינו כאן בוניה אלא גם מעבר לזה. אולם כתבתכם אינה מתאימה לעובדות, ולו רק בגלל זה שהסטודנט הישראלי מזהה עצמו כישראלי בכלל והישראלי בוניה ובמיוחד. הוא עושה זאת הן בחיייו הפרטיים והן במשרדים צבוריים. כאשר ישנם שניים או שלושה יוצאים מה"כלל, הרי אי אפשר על סמך זה לתרוץ דיו על סבוצה ילימה.

כאשר מדברים על הבעיית הרצינית של הסטודנטים הישראליים בחוץ-לארץ הרי אנו מתכוונים ליחסים ביניהם לבין יהודי הנ"ל. זהו ה"יחסי" שמיכילונות והינוכיות. בת חייבים אנהנו, וגם המוסדות החינוכיים בישראל, לפעול נכון שיוקא מהסטודנטים הישראליים נדרשת הבנה לחיים היהודיים בגולה. חלק הארי של הישראליים בוניה מוכו לפעל בעייה זו לא רק לטובת ה"יהודים בגולה, אלא גם לטובת ישראל עצ"מה. לטובת ישראל, אנו מאמינים שכתבה כזאת שאינה אומרת הרבה, לא תפתור את הבעייה ורק תגרום לאי הבנות. הכה נקוה לעזרת כל המוסדות כדי לפתור בעיה זו לטובת ישראל.

ד"ר ליאון צלמן, יו"ר התאחדות הסטודנטים היהודים באוסטרית, וינה כתבת העולם הזה מסרה דו"ח אמיתי על בעיית אמיתית, לא התימרה לדון במכלול הבעיות של הסטודנטים הישראליים בחו"ל. מבחינה זו ראויים דברי הקורא צלמן ל"תשומת-לב".

שמים ואנטישמים

הגיע הזמן לביצוע של הרעיון השמי, שמערכתם חוזרת וכותבת עליו. אולם הסכר בעתונות כלבד אינו מספיק. אנשים שהיה ל"י וכוח אדם עדיין מספקים ברעיון. חלק סוער שאי אפשר לסמוך על הערכים, חלק אחר אומר שאי אפשר לאבד את עצמאותנו. אנשים עדיין לא הבינו מה מירוש הרעיון. משום כך הנני קורא לכם לצאת למעלות הסכרה פומביות מפני שהמפלגות הישראליות, עתונותן ופוליטיקאן מכוונים את ה"צביר לדרך לא נכונה. בתור אדם משום אני מזהיר אתכם: עליכם מופלת כיום החובה להתחיל לא רק בריבויים כי אם במעשים, מפני שהברול מלובן היום, ומחר יתקרה ויהיה קשה לעבור.

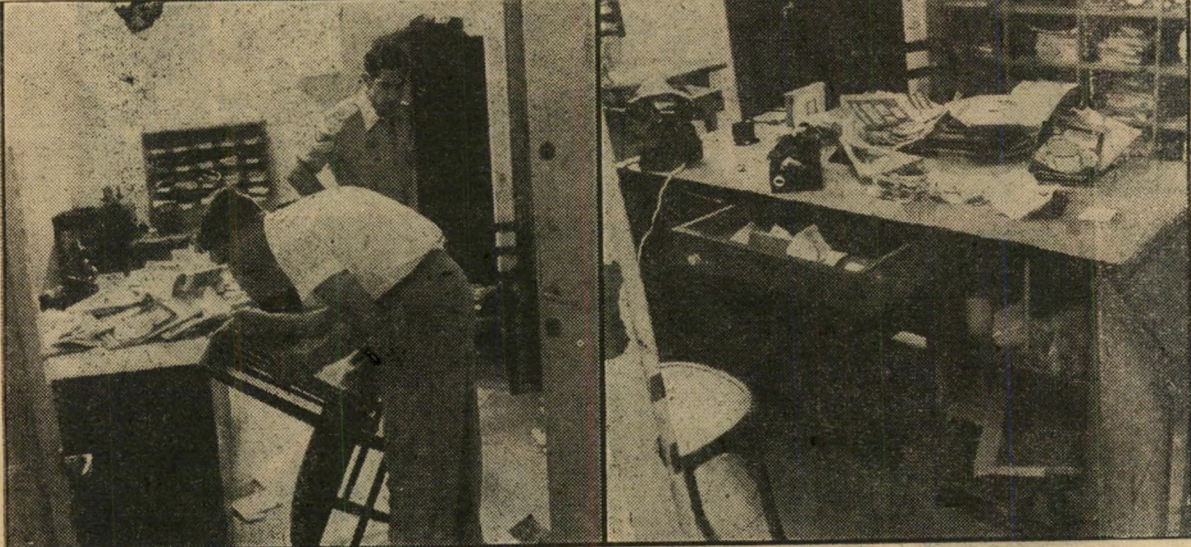
מ. ש. פתח-חקה

אני מסכים רק לחלק מרעיונותיכם על המרחב ועל הערכים. נכון שיחסנו אל ה"י מעוט הערבי בארץ אינו נכון: נכון שמדינת ה"י החוץ שלנו התמיכה מספר רב של הודמנויות להתקרבות אל הערבים. אולם בשעה שאתם מציעים ללכת נגד המערב בכלל ונגד צרפת בפרט, אינני מסכים עמכם. עובדה היא שבז"הברית היחיד שלנו הוא העם הצרפתי. כמו כן אינני רואה היכן בארץ פז מעשי אפשר לשתף פעולה עם כוח ערבי לאומי. נוכחתי באחת בזמן לימודי בבלגיה, כשהיתה לי אפשרות לפגוש בסטודנטים סוריים וביניהם אחד משכילי וכנה מאוד. ניסיתי לברר עמו מידה אפשרי ש"י תוף פעולה בינינו, אם נעזור להם להשיג תחור מעמי המערב. נישתו היתה שהברירה היחידה בשבילנו היא לנסות לפעול בכיוון זה, אם אנו פועלים להשגתם במרחב. אך אמונתו היתה שלא נלצוה. דן חת, חיפה

קראתי את דבריו של הקורא ד"ר מ. זכאי (העולם הזה 1087) נגד רעיון ההשתלבות במרחב. אני שולל את דבריו. נישת ניס"לית של ישראל, הוכחה רצונה לחייוס ה"י

אין להחזיק מיסוך חשוב במערכת או ב"בתיים של חברי המערכת. אם תרצו למצוא אותם בכל זאת, תצט"רכו להתאמץ קצת יותר. אחרי הכל, בשביל זה אתם מקבלים משכורת.

פרשת שליחותו של האיש המופיע בתי"קים הרשמיים בשם "ציון בן-אפריים" היא, לפי מיטב אמונתי, הפרשה החשובה ביותר ביחסי ישראל עם ארצות-ערב בעשר ה"י

מראה המערכת למחרת בבוקר: אחד השולחנות הפרוצים והעתקת סביעת-אצבעות עליידי מומחי המשטרה

סלומון הנשי
הובא לתישומת לבי סיפורכם על העו"ד כמאל קאסם (העולם הזה 1087) אשר בו צוין כי התמחה במשרדו, את שמו של כמאל קאסם שמעתי לראשונה רק אחר-כך עם ראיאת סיפורכם הנ"ל. מובן כי לא עבד במשרדי וכל הדברים באותה כתבה, במידה שהם מתייחסים למשרדו, הם בלתי נכונים. צו"ד סלומון, חיפה

על העטות שנפלה באורה כתבה, הסליחה עם עורך-הדיון יעקב סלומון. הכתבה היתה לעורך-הדיון חתיפי יואל סלומון, אשר במש"רד עבד כמאל קאסם.

שלום בעולם, וביוחד באיזור, היו פועלים לטובת ישראל. ברור שיש להקריב על מנת להגיע למטרה נשגבה, אולם מחיר ההקרבה שווה את התוצאות.

אברהם בירומי, עכו
בכתבתכם על הפעולה השמית (העולם הזה 1087) נפלה טעות קטנה. לא הייתי מייסד ריו של "מרכז העברים העצירים" אלא הצי"רפתי אליו אחרי יסודו. תיאור רשע פרי-שתי מהמרכז הוא נכון ומצדד. למיכסדי "מרכז העברים העצירים" ובראשם המשורר יונתן רטוש, וכות ראיונות לגיבוש הכרתה העצמית המיוחדת של האומה העברית.

בועז עברון, רמת-גן

שנים האחרונות. חבל ששיקולי בטחון הכי רחיים מחייבים אותנו להסתיר כמה פרטים חשובים — בין השאר שמותיהם של ראי"שי המחותרת. פירסומם היה מדהים את אר"תם האנשים בישראל מצויני ערב.

אין זה סקופ עתונאי שאנו רוצים לשמור לעצמנו. השבוע פנתתי רשמית לאגודת ה"עיתונאים והצעת לה להציג את שליח ה"מחותרת לפני חבריה המוסמכים, על מנת שימסור לה באופן סורי, ולא לפירסום, את פרטי הפרשה שיש לשמור בסוד.

לך, הקורא, הייתי רוצה להוסיף הערה אחת. לא פעם אנו מביעים בעתון זה דעות המבוססות על ניתוח מצבה של עובדות הידועות לנו, אך שאין לנו כל אפשרות למסרן לידעתך. לך יכול להיות נדמה לא פעם שאלה דעות מופרכות, תלך-שות מציאות שאינה ידועה לך.

פרשת השליח מעיראק — פרשה הידועה לי מזה שבע שנים, שהייתי עצמי עד לכל גילגוליה בין המוסדות האחרים — היא דוגמה לכך. רגש האחריות לענין עצמו ר"אנשים המעורבים בו מנע ממני את פירסו"מו עד לחודש האחרון, כשהפניכה העיראקית שיתנה כליל את המצב. אך הסתמכתי עליה — ועל אחרות — במאמרי על אפי-שרויות הפעולה של ישראל במרחב.

אני מוכיר את הדבר כדי לבקש את אמונך בעתיד — כאשר שוב נשמיע כאן דעות על סמך עובדות בלתי ידועות לך.

על טעם זריח
מטנה מאוד. כמעט בכל עתון אתם יוצ"אים נגד מסע הפירסומת שמעוין פרס עו"י פירסומת. והנה אתם נרחמים גם כן לעגלת פירסומת זו. התמונת על מילת בנו נחמיה (העולם הזה 1087) חסרות כל חשיבות והן מיותרות לחלוטין.

ק. עדין, רביבים

למה לא

- יחייבו ארגוני בעלי בתי-הקולנוע בארץ את חבריהם לפתוח את כל דלתות בתי-הקולנוע בשעת כניסת הקהל, במקום לגרום לדחוק וצפיפות עליידי פתיחת דלת אחת בלבד?
- תקים המדינה בתי-משפט ראויים לשמט, מרווחים ובעלי מתקני מזג אויר, תחת בתי-המשפט ה"קיימים, שהם אחד ממקורות ההכ"ס נסה של האוצר, בהם גורמים המח"בני והצפיפות לסבל בלי-יתואר ולבזיון בתי-המשפט, הגורר בעקיפין גם עיוותי דיון?
- אישע שדמי, תל-אביב
- יסיל משרד-הבריאות את מרו"תו על מכוני היופי למיניהם, חמט"תמש"ם, בחלקם בהונאות-ידעת כדי למשוך לקוחות?
- מרים צדף, רמת-גן